

Mestská knižnica mesta Piešťany

Ivan Popovič

výtvarník, ilustrátor, prozaik, animátor...

Narodil sa 16. októbra 1944 v Bánovciach nad Ondavou. V roku 1962 ukončil štúdium geografie a kartografie na Vyššej priemyselnej škole stavebnej a zememeračskej v Košiciach. Vo svojom odbore pracoval len krátko, vystriedal viacero zamestnaní. Žije a pracuje v Bratislave.

o všestranosti

Ivan Popovič je skutočne všestraný človek a umelec: **výtvarník, animátor, režisér, scenárista, prozaik, designer, ilustrátor, karikaturista, cestovateľ**,... Spoločným menovateľom pre celú jeho tvorbu je pestrá paleta nápadov a prirodzene pôsobiaci humor.

Patrí k zakladateľským osobnostiam slovenského animovaného filmu. Pričinil sa o vznik Štúdia animovaných filmov (1965) v Bratislave. Stál pri vzniku Oddelenia animovaného bábkového filmu, ktorý vznikol v rámci Slovenskej filmovej tvorby v Bratislave.

Ako scenárista a režisér sa podieľal na realizácii niekoľkých dokumentárnych a hraných filmov (cestopisný seriál **Ďaleko je blízko**,...). Je autorom niekoľkých kníh pre dospelých (**Utešiteľ žien, 100 + 1 deň Ivana Popoviča, Mejdán**,...).

Pre Slovenský rozhlas pripravil niekoľko publicistických relácií (cyklus **Mať tak o koliesko viac**,...).

Ilustrácie, kresby či karikatúry nakreslil aj do mnohých kníh, ktoré sám nenapísal. Uverejnil ich v stovkách novín a časopisov. Venuje sa voľnej tvorbe, príležitostne aj tvorbe monumentálnej.

Svoje obrazy, ilustrácie i karikatúry prezentoval na mnohých výstavách.

Podieľal sa na vzniku dvoch galérií v Bratislave. Okrem toho sa venuje reklame, designu, navrhuje plagáty,...

Veľkú časť svojej tvorivosti rozvíja v tvorbe pre deti.

Napísal stovky veselých textov a originálnych rozprávok, z ktorých niektoré vyšli aj knižne (prvé dve pripravil spolu s bratom Vladimírom:

Keď si doma sám (Mladé letá 1969)

A ja sa volám Klinček! (Mladé letá 1965-1984)

Cesta do Page-Page (čítanie na pokračovanie v časopise Kamarát 1973)

Mať tak o koliesko viac! (My Studio, Fortuna Print 2001)

Ak by sme chceli zrátať všetky jeho ilustrácie pre deti, sú to tisícky. Vydobil nimi viac ako dve desiatky kníh:

Ivan a Vladimír Popovičovi:

A ja sa volám Klinček! (Mladé letá 1965)

Miroslav Válek:

Pampulóni (Slovenský spisovateľ 1975)

Ľubomír Feldek:

Kvet Alfabet (Slovenský spisovateľ 1976)

Libuša Friedová:

Magdalénka a škriatkovia (Východoslovenské vydavateľstvo 1982)

Libuša Friedová:

Maľované čítanie

alebo Môj prvácky rok (Východoslovenské vydavateľstvo 1984)

Výber:

Vianočná knižka (Mladé letá 1990)

Výber:

Poslušné písmenká na prvé prázdniny (Mladé letá 1993)

Maja Miková:

Farebné rozprávky (Media Group 2000)

Ivan Popovič:

Mať tak o koliesko viac! (My Studio, Fortuna Print 2001)

Kolektív autorov:

Detská univerzita aj pre dospelých (Perex, 2003, 2004, 2005)

...a iné!

Pre deti vytvoril leporelá (**Kedy nás má naša mama rada, Hra na maľované líčka**), omaľovanky (**Hlavičkove rozprávky**), ilustroval učebnice (**Slovenský jazyk pre 2. a 5. ročník základných škôl**).

Tie rozprávky a ilustrácie, ktoré sa nezmestili do kníh, uverejnil v mnohých detských časopisoch (Kamarát, Ohník, Včielka, Zornička, Pionier), s ktorými spolupracuje od roku 1960.

Je autorom kresleného seriálu **Príhody s Mydlinkou**.

Z viac ako sto animovaných filmov, na ktorých sa podieľal ako autor, scenárista, výtvarník, animátor, kameraman či režisér, sú mnohé určené pre deti.

Panpulóni

Narodeniny 2001

Strážca sen (prvý slovenský bábkový film)

Boli tu Ufóni

Mať tak o koliesko viac!

Je tvorcom niekoľkých známych televíznych večerníčkov:

O slniečku, čo nechcelo ráno vstávať

Hlavičkove rozprávky

Kuk a Bubu

...a iné!

Pre rozhlas pripravil niekoľko rozprávkových pásiem pre deti:

Trpaslík Michal sa má dobre. A vy sa ako máte?

O hviezdárovi Oriónovi

Za svoju literárnu, ilustračnú a filmovú tvorbu pre deti získal niekoľko významných ocenení.

„Ustavične snívam o tom, že raz bude kino, ktoré bude premietat'
animované filmy profilovo.“

rozprávka

**Nášmu strašiakovi môžete aj
do ucha trúbiť, aj tak sa nezobudí,
ktorú napísal spolu s bratom Vladimírom**

Najväčšou okrasou záhrady je strašiak. Je to veľmi zvláštna vec, čím je strašiak strašnejší, tým je lepší. Najlepší strašiak je taký, z ktorého už visia iba franforce a ktorý má klobúk nakrivo. Strašiak sa ráno nemusí obliekať a večer zase zoblíkať. Ani zuby si nemusí čistiť. A nikomu to neprekáža. Ani tatkovi, ani mamke. Práve naopak, veľmi si ho pochvaľujú, keď je strapatý. Dokonca som raz videl, že ho tatko postrapatil, keď ho dážď vyumýval a vyčesal vietor.

Podľa mňa je strašiak huncút. Stále iba podriemkava a spí. Každý si myslí, že usilovne odháňa vrabce z maku, ale ja vám to prezradím, že ním hýbe iba vietor. On naozaj spí.

Preštiny: Msk, 2006 - Ev.č. 221/2006

